

Bognár Anna

Megkésett mea culpa

Mint egy falásroham, olvasom József Attilát,
mi öltük meg, mi nők!
Iskolásként még nem értettem,
de karmom azóta kinőtt.
Hány férfit tépáztam, martam,
voltam Judit, Flóra, Márta,
magamat átadni nem akartam,
csókom mennyi balga várta!
S köztük egy, a félszeg ifjú,
letűnt korok krónikása,
verset írt és éhezett,
lelkem bűját hozni vágyta.
De bennem a gőg magasra csapott,
elhagytam én, bár hitegettem.
Ki mindegyre csak kosarat kapott,
reszketett, s én kinevettem.
Hogy megbocsáss, nem kérem Tőled,
haragod a jussom, bérem,
Istentől az irgalmat,
Tőled a felejtést kérem.

